

Constituirea Custodiei de România

DECRET

(Prot. N. 00141/05)

Frații Minori Capucini ajunseră pentru prima oară în România în 1642, provenind din Italia. În 1656 Misiunea, din cauza războiului dintre turci și Republica de Veneția, este încredințată Capucinilor francezi. În 1673, după multe dificultăți, Frații construiesc o Casă de primire (Ospiciu) în Nauplia, din care fură alungați anul următor; se reușește să se aibă o nouă casă, dar zece ani mai târziu, în 1685, Frații fură constrânși încă o dată să plece. În continuare prezența capucină în România a supraviețuit pentru divers timp într-un singur Convent, încredințat circumscripției de Ungaria, situat la Oradea Mare (Nagyvárad), construit deja în 1727 și reconstruit ca urmare a unui incendiu din 1836, cu Biserica dedicată în onoarea Vizitei Fericitei Fecioare Maria.

Data de 30 octombrie 1983 a constituit noua ocazie providențială pentru implantarea Ordinului (implantatio Ordinis) pe pământul României. În acea zi Papa Ioan Paul al II-lea proclamă Fericit pe Venerabilul Ieremia din Valahia. Acest umil Frate, născut în 1556 la Tatzo, mic sat de țărani și păstori în Valahia Minoră (actuala Moldova Inferioară), după ce simți o puternică chemare interioară de a merge în Italia, „acolo unde erau buni creștini – astfel îi spusese mama sa -, unde călugării erau toți sfinți și era Papa Vicarul lui Cristos”, de-a lungul a diverse peripeții ajunse în 1578 la Napoli, unde intră în Ordinul nostru. În 46 de ani de viață religioasă, servindu-i mai ales pe cei bolnavi, el făcu să strălucească carisma supranaturală a carității și darurile Duhului Sfânt.

Ca urmare a Beatificării sale, Episcopul de Iași, Mons. Petru Ghereghel, prezintă Ministrului general al timpului, Fratele Flavio Roberto Carraro, dorința de a-i avea pe Capucini pe pământul Fericitului Ieremia. În cererea sa de a valoriza figura noului Fericit pentru a iniția o răspândire a spiritualității franciscane și capucine, Episcopul fu susținut de Pr. Eduard Sechel, paroh de Onești, care începuse construirea unei biserici în onoarea Fericitului Ieremia.

Păru lucru evident a adresa invitația de a întreprinde noua fundație Provinciei de Napoli, unde trăise și se sfinți Fericitul Ieremia. Provincia primi cu generozitate oferta și în ziua de 17 iunie 1992 își dădu în mod oficial consimțământul de a iniția noua prezență capucină. Așadar în luna septembrie pleacă de la Napoli primii doi frați, Ubaldo Oliviero și Vittorio Clemente; ei se uniră Fratelui Mario Querini, din Provincia Romană, care îi precedaseră cu un an.

Confrații din Napoli sosiră la Onești în ziua de 24 septembrie 1992, când se respira un aer nou, necunoscut în timpurile comunismului, și se nota o însemnată orientare a tinerilor spre

viața religioasă și preoțească. Într-adevăr cei nou-sosiți, stimulați și de Pr. Eduard Sechel, luaseră imediat în chirie un cămin de nefamiliști pentru a deschide Seminarul minor, care fu inaugurat pe data de 30 octombrie 1992.

În 1999 în România erau prezenți 10 Frați Capucini cu voturi perpetue. Acest lucru îl determină pe Fratele Crescenzo Rauccio, pe atunci Ministru provincial de Napoli, să ceară cu scrisoarea din 29 septembrie 1999 (Prot. Nr. 250/99) constituirea Delegației provinciale de România. Decretul de constituire, din partea Ministrului general, se avu în ziua de 2 februarie 2000 (Prot. Nr. 00044/00).

În acești ultimi ani fluxul vocațiilor la Ordin s-a intensificat și numărul fraților a crescut cu intrarea mereu mai numeroasă a tinerilor în Seminar. Astăzi Delegația este formată din patru case- Fraternități iar Frații români profesii sunt 45; novicii sunt 4 iar postulanții 7.

Luând în considerare o dezvoltare atât de promițătoare, Capitolul Provinciei de Napoli, celebrat la Nola în zilele de 13-16 aprilie ale anului 2004, a exprimat în unanimitate votul de a cere ca Delegația din România să aibă recunoașterea juridică de Custodie. De aceea, cu scrisoarea din 29 iulie 2004 (Prot. Nr. 189/2004) Ministrul provincial, Fratele Nunzio Giugliano, a prezentat Ministrului general cererea oficială pentru constituirea Custodiei din România.

Cererea a fost evaluată în reuniunea din 30 august 2004, în timpul căreia Definitoriul general s-a exprimat în favoarea constituirii noii Custodii.

Chiar și Conferința Capucinilor din Europa Centru Oriental (CECOC) – în conformitate cu ceea ce este prevăzut de numărul 111,1 al Constituțiilor – a exprimat o părere favorabilă pentru sus-numita constituire și a notificat-o cu scrisoarea Președintelui său, fr. Slawomir M. Siczek, pe 20 noiembrie 2004.

În sfârșit, în reuniunea din 11 martie 2005, Definitoriul general a examinat din nou argumentul și, observat tot ceea ce după drept trebuie observat, și-a dat consimțământul pentru constituirea Custodiei din România.

Așadar,

**avut consimțământul Definitoriului general
în conformitate cu ceea ce este prescris de Dreptul Canonic
și de Constituțiile noastre (cfr. nr. 111,1),
constitui și declar întemeiată
CUSTODIA DE ROMÂNIA,
dependentă de Provincia de Napoli,
cu toate drepturile și obligațiile Custodiilor Ordinului nostru.**

Decretul prezent intră în vigoare pe data de 8 mai 2005, ziua săvârșirii sale. Granițele Custodiei vor fi aceleași ca și granițele naționale ale Statului Român. Noua Custodie va avea ca Patron pe Fericitul Ieremia Valahul.

Se consideră membrii ai Custodiei de România:

- toți frații care, în momentul constituirii sale, aveau ascultarea pentru a locui în teritoriul său, și frații nativi din România care, la data prezentului Decret, trăiesc în altă parte pentru motive de studiu sau pentru alt motiv;
- toți frații care își vor face profesiunea ca membrii ai acestei Custodii.

În conformitate cu norma Constituțiilor noastre (cfr. nr. 111,4), după ce au fost consultați toți Frații cu voturi perpetue interesați și cu consimțământul Definitoriului general, obținut în reuniunea din 11 martie 2005, numesc ca Superior regulat și, respectiv, ca și Consilieri următorii frați:

Superior regulat:	Ubaldo Oliviero
Prim Consilier:	Leon Budau
Al doilea Consilier:	Augustin Dogaru

Toți Frații cu voturi perpetue care aparțin Custodiei de România vor participa la primul Capitol al acestei Custodii (cfr. Constituții 111,4), care va trebui să fie convocat până într-un an de la prezentul Decret. Capitolul, care va trata despre viața și activitatea Custodiei, va avea pe lângă aceasta sarcina de a pregăti un Statut al aceleiași Custodii și cu atât mai mult de a stabili procedurile sale capitolare și electorale.

Constituirea Custodiei de România reprezintă o ocazie particulară pentru a exprima recunoștința noastră către Domnul. Implantarea Ordinului (implantatio Ordinis) în acel pământ binecuvântat este o manifestare providențială a proiectului pe care Dumnezeu îl realizează pentru binele poporului român, pentru care l-a pus pe candelabru pe Fericitul Ieremia Valahul ca far de lumină în actuala perioadă istorică de tranziție, fie sub aspectul spiritual în raport cu Biserica Catolică în drumul său de consolidare internă și de comuniune cu Biserica Ortodoxă, fie sub aspectul social.

Dorim cu înfocare să mulțumim Provinciei de Napoli care cu statornicie și curaj, muncind cu dărnicie și hărnicie, și-a consumat întregul său angajament în România. Munca, zelul și sacrificiul Capucinilor din Napoli ne-a condus la instituirea unei noi circumscripții a Ordinului.

Ne felicităm în cele din urmă cu Frații noii Custodii și îi încredințăm mijlocirii Sfântului Francisc din Assisi, Fondatorul și Părintele nostru, și a Fericitului Ieremia Valahul. Asupra lor implorăm belșugul binecuvântării divine.

Dat la Roma, de la Curia noastră generală,
în ziua de 27 martie 2005
Solemnitatea Învierii Domnului

fr. John Corriveau
Ministru general OFMCap.

fr. Marek Przechewski
Secretar general OFMCap.